

கரிசல் வட்டாரச் சிறுகதைகளில் காட்சிப்படும் திருட்டுத் தொழிலும், அவை சார்ந்த நம்பிக்கைகளும்

செ. துளசி அ. *

அ தமிழ்த்துறை, இ.மா.கோ.யாதவர் மகளிர் கல்லூரி, மதுரை-625014, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

The Exhibition of the Theft and the Beliefs Associated With it in the "Karisal Region" Short Stories

S. Thulasi a,*

^a Department of Tamil, E.M.G. Yadava Womens College, Madurai-625010, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:
thulasipandian.2007@gmail.com

Received: 01-04-2021
Revised: 03-05-2022
Accepted: 05-05-2022
Published: 10-07-2022

ABSTRACT

Through reading, it is understood that modern storytelling in the form of Tamil literature embraces different themes in different forms and the expression of the same. Accordingly, the publication of the short story, which encompasses various forms of emotion, beautifully reveals the living conditions of many oppressed and sublime people from time immemorial outside of his fiction. In an effort to draw attention to the dilapidated manor, which has been subjected to a multifaceted crisis in many ways throughout history by a diverse group of selfish people, particularly the beliefs they hold in the lives of those who have been made thieves, as well as how the Karisal regional writer has created and illustrated them in his short story literature, as well as their pre- and post-theft belief-based activities in their short stories.

Keywords: Theft, Karisal Region, Trust, Thieves

முன்னுரை

தமிழ்ச்சிறுகதை மரபு என்பது 'கதை சொல்லுதல்' என்ற நிலையில் இருந்து தொடங்குகின்றது. 19ஆம் நூற்றாண்டில் மேலை நாட்டில் தோன்றி வளர்ந்து, இன்று உலகெங்கிலும் ஏற்கப்பட்ட ஒரு இலக்கிய வகைமையாக சிறுகதையானது திகழ்ந்து வருகின்றது. சிறுகதைப் படைப்பில் பாத்திரங்களின் முக்கியத்துவம் என்பது குறிக்கத்தக்க ஒன்றாகவே இருந்து வருகின்றது. இத்தகைய பாத்திரங்களைப் படைக்கும் படைப்பாளிகளானோர், தாம் வாழுகின்ற இந்த சமுதாயத்தில் அன்றாடம் தான் காண்கின்ற, தான் அனுபவிக்கின்ற, தன்னுடன் உறவாடுகின்ற சக உயிர்களையும், அவற்றின் உயர்வு தாழ்வுகளை, மேன்மை கீழ்மைகளை, இழிவு இன்னல்களை, வீரியம் மற்றும் வீழ்ச்சிகளை தம் புனைவெனும் பெருவெளியில் உருவாக்குகின்றனர். இவற்றினுள்ளும், காலகாலமாக ஒடுக்கப்பட்டு வரலாற்றுப் பக்கங்களில் மறைக்கப்பட்டவர்களும் அடங்குவர். இவ்விதப் பட்டியலில் பரத்தையர், பிச்சைக்காரர்கள், திருநங்கையர், திருநம்பியர், ஓரினப்புணர்ச்சியாளர், நிரந்தர நோயாளியர் என பரத்தையர் தொட்டு, பாவப்பிறவியராக அவதரித்த நிரந்தர நோயாளியரைக் கூட ஒன்றிரண்டு சித்திரிப்புப் பதிவுகள் படைப்புத்தளங்களில் உருவாக்கம் பெற்றிருக்கின்றனர். எனினும், மானுட வாழ்க்கையின் அவமதிப்புகளால், அதிசயரத்திற்கு ஆளாகி, வறுமையின் காரணமாக திருடர்களாக உருவாக்கப்பட்டு சமூகப் பொதுவெளிகளில் முகத்தைக் காட்டுவதற்கு அச்சமுற்று மறந்தலைந்து நசிவுறும் பாவமானுடங் குறித்தான அவதானிப்புப் பதிவுகள் என்பவை உருவாக்கம் பெற்றிருப்பினும், அவை இவர்களுக்கு எதிரான போக்குகளை உள்வாங்கிச் செயலுறுவனவாக பெரும்பான்மையும் காட்சிப்படுகின்றன. இன்றைய அதிநவீன விஞ்ஞான வளர்ச்சி, உலக, தாராள, தனியார் மயமாக்கல்

மற்றும் நகர்ப்புற மயமாக்குதல்களுக்கிடையிலுங் கூட, வெள்ளந்தித் தனமும், எளிமையும், அசல் நாட்டுப்புறத்தன்மையும், எளிதில் ஏமாறும் குணம்சமும், பன்முக இயலாமைகளும், உடன் இணையப் பெற்றவர்களாக ஆகி, பசியின் பொருட்டும், வறட்சி மற்றும் வறுமையாலும், இல்லாமை, இயலாமை போன்ற சூழல்களால் வாழ்வு சிதலமடைந்து, ஏதுமற்ற ஏதிலியர்களாக வீசி எறியப்பட்டு 'திருடர்களாக' உருமாற்றம் அடைந்து 'திருட்டு' என்னும் மாயவலையில் மாட்டிக் கொள்ளும் மானுடத்தின் மனமடிப்புகளை கரிசல் வட்டார சிறுகதைப் படைப்புளானவை எங்ஙனம் படைத்து அளித்துள்ளன என்பதையும், அவர்களின் வாழ்வுத் துயர்நிலைகளை மீள்பார்வைக்கு கொண்டு வருவதுமே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாக அமைகின்றது.

இலக்கியங்களில் திருட்டு

பூச்சாண்டி, களவாணி, கள்ளர், கள்வர், திருடர், எனப் பலவகைப்பட்ட பெயர்களால் இலக்கியங்களில் முன்னிலைப்படுத்திடும் இவர்களின் தொழில்கள் ஆணாப்பு, களவு, திருட்டு, வழிப்பறி, பிக்பாக்கெட், ஜேப்படி என பல பெயர்களால் வகைப்படுத்தப்பட்டு வரப்பெற்றுள்ளது. இத்தொழிலைச் செய்வதற்கான பன்முகப்பட்ட அறங்களும் கூடத் தொடக்க காலந்தொட்டே கட்டமைக்கப்பட்டிருந்தன. வாய்மொழி வழக்காற்றியலில்,

'அவுசாரின்னு கூறி ஆனைமேல கூடப்போகலாம்

திருடின்னு சொல்லித் தெருவழியா போகமுடியாது'

எனத் தொடங்கும் திருட்டுக் குறித்தான பதிவானது தொடர்ந்து, நாட்டார் வழக்காற்றியல் மாந்தர்களான சங்கிலித்தேவன், சீவலப்பேரிப் பாண்டி, செம்புலிங்க நாடார், கரிமேட்டுக்கருவாயன், மலையூர் மம்பட்டியான், மணிக்கொறவன், பருத்திவீரன், சுற்றுச்சூழல் காத்த வீர்ப்பன் என உருமாற்றம் அடைந்து, சங்க காலத்தில் ஆநிரை கவர்ந்தோர், இதிகாச காலத்தில் வால்மீகி, பக்தியிலக்கிய காலத்தில் திருமங்கையாழ்வார் போன்றோரின் கதைகளோடு பதிவாக்கம் பெற்று, நீதி இலக்கிய நூலான திருக்குறளிலும் 'கள்ளாமை' என்னும் அதிகாரத்தில்,

"உள்ளத்தால் உள்ளமும் தீதே பிறன்பொருளைக்

கள்ளத்தால் கள்வோம் எனல்" (Gowmareeswari, 2010)

என்று பிறர் பொருளைக் கவர்தல் என்பதை நெஞ்சத்தால் நினைத்தலும் குற்றம் என்ற பொருளாக உருவாக்கம் பெற்று, நடப்புக்காலத்தில் நாகராஜனின் கந்தன், வேலராமமூர்த்தியின் 'வேயன்னா', கோணங்கியின் 'தாளாக்குகள்', என வரலாற்று வழிகள் அனைத்திலும் களவுடன் சம்மந்தப்பட்ட அனைவரும் மக்களால் நாயகர்களாகவே போற்றப்பட்டு வந்திருக்கின்றனர்.

பசி, பட்டினிக்காகத் திருடுகிற இவர்களின் உலகம் என்றும் தீராத அதிவசீகரங்களும், அதிகற்பனைகளும், நுட்பச் சமிக்ஞைகள் பலவும் கொண்டனவாகவே அமையப் பெற்றுள்ள திருடர்களைக் கதாநாயகர்களாகக் கொண்ட சிறுகதைகளானவை அவற்றைப் படிக்கின்ற வாசகர்களின் மனதிற்குப் பரபரப்பையும் உண்டு செல்பவை என்றால் அது மிகையில்லை. இத்தகைய திருடர்களின் உலகமானது எவ்வகையில் உருவாக்கம் பெற்றுள்ளது என்பதையும், அவர்கள் பெறுகின்ற மனவுணர்வுகள், அவர்களின் தோற்றம், அவர்களிடையே காணப்படுகின்ற நம்பிக்கைகளும், பொருளைப் பறிகொடுத்தவர்கள் தம் மனதில் ஏற்படுகின்ற நம்பிக்கை சார்ந்த செயல்களையும் காணவேண்டியது அவசியமாகிறது.

திருடர்களின் தோற்றம் குறித்த பதிவுகள்

ஒரு படைப்பின் வெற்றி என்பது, அந்தப் படைப்பின் கதாபாத்திரத்தினைப் பொறுத்தே அமைவு பெறுகிறது என்கிற வகையில், பொதுவாக, திருட்டு சார்ந்த செயல்களில் ஈடுபடும் மனிதர்களைப் பற்றிய அவதானிப்பானது, தான் கேட்ட, பார்த்த செய்திகளை அடிவொற்றியே அமையப் பெறுகின்றது.

அவ்வகையில், படைப்புகளில் இடம் பெறும் திருடர்கள் சார்ந்த உருவகமானது, மேலும், நமது கற்பனைகளுக்கு வளம் சேர்ப்பதாகவே, அமைந்துவிடுகின்றது. இதே போன்று புதுமைப்பித்தனின் 'சங்குத்தேவனின் தர்மம்' என்ற சிறுகதையில் இடம் பெறும் 'சங்குத் தேவன்' என்ற கொள்ளையனைப் பற்றிய சித்திரிப்பினைக் காணமுடிகிறது.

ஊரில் உள்ள அனைவரும் அறிந்த 'சங்குத்தேவன்' என்பவன் மிகப்பெரிய கொள்ளைக்காரன். அதே ஊரில் உள்ள முறுக்குப்பாட்டி முத்தாச்சி தன் மகளின் திருமணத்திற்காகப் புதிதாக பாம்படங்களை இருட்டு நேரத்தில், தனிவழியில் கொண்டு செல்கிறாள். முத்தாச்சி கிழவி சங்குத்தேவனை இதற்கு முன்பு பார்த்தது கூட இல்லை தான். "தலையில் பெருத்த முண்டாசு, நீண்ட கிருதா, வரிந்து கட்டின அரைவேஷ்டி, திடகாத்திரமான சரீரம், அக்குளில் ஒரு குறுந்தடி" என்ற தோற்றத்தில் வரும் அவனைத் தான் செல்லும் காட்டுப்பாதையில், தனக்கு வழித்துணையாக வந்தவனாகவே எண்ணுகிறாள் (Rasu, 2016). சிறிது தூர பயணத்திற்குப் பின்பு, கிழவி முத்தாச்சி, ஊரை நெருங்கும் தருணத்தில், "ஏ ஆச்சி நிலலு. ஒரு சமுசாரம். நீ ஏழ்தானே? இன்னா இதெ வச்சுக்க! முதல் பேரனுக்கு என் பேரிடு!" என்று தன் கையில் இருந்த பணப்பையைக் கொடுக்க, பணம் கொடுத்தவனின் பெயர் 'சங்குத்தேவன்' எனக் கேட்ட மாத்திரத்திலேயே பணப்பையை கீழே போடுகிறாள் கிழவி. ஒருவரின் தோற்றம் என்பதைக் கொண்டு ஒருவரின் அகத்தினை மதிப்பீடு செய்ய முடியாது என்பதையும், தோற்றம் என்பது ஒருவரைப்பற்றி முழுமையாக அறிய உதவும் கருவி அல்ல என்பதையும் புதுமைப்பித்தனின் இச்சிறுகதையானது எடுத்தரைக்கின்றது (Rasu, 2016).

எம்.எஸ்.சண்முகத்தின் 'பூட்டுப்பாம்படம்' சிறுகதையில் இடம் பெறுகின்ற திருடனின் தோற்றம் பற்றியான சித்திரிப்பு என்பது வழிப்பறியில் ஈடுபடுகின்ற ஒரு கள்வனின் தோற்றத்தினை நம் கண்முன்னே கொண்டு வருவதாய் அமைகின்றது. இச்சிறுகதையில் இடம் பெறும் திருடன் குறித்த வர்ணிப்பானது, "வேங்கையைப் போன்ற அவரது முக அமைப்பும், கரிய மேனியும், வாட்டசாட்டமான உருவமும், செக்கச் சிவந்த கண்களும்" பார்ப்பவர்களைக் குலைநடுங்க வைப்பதாய் இருப்பதைக் கொண்டு திருடர்களின் மற்றுமொரு முகத்தினைக் கண்முன்னே வாசிப்பின் வழி காணமுடிகிறது (Boomi Selvam, 2014).

இவ்வாறு சிறுகதைகளின் போக்கில் அவர்களின் தோற்றமானது வலிமையான உடல் அமைப்புகளும், பார்ப்பவர்களை அச்சமுட்டும் தன்மையுடையவர்களாக உருவகப்பட்டிருப்பினும், அவர்களைப் பொறுத்த அளவிலும், அவர்களின் செயல் நியாயமானதாகவும், தொழில் சார்ந்த ஒரு செயலாகவும்,, தனது உயிர் மற்றும் வாழ்வாதாரம் சார்ந்த ஒரு காரணியாக இருப்பதினாலும், அவற்றைத் தொடங்குவதற்கு முன்பாக அவர்கள் தங்களின் இறைவனை வழிபட்டும், பக்தியுடனும், தொழிலில் வெற்றிபெற வேண்டியும், சகுனம் போன்ற சடங்குகளில் ஈடுபாடு கொண்டவர்களாக இருப்பதனையும் சிறுகதைகளில் காணமுடிகிறது.

களவிற்குச் செல்வதற்கு முன்பான நம்பிக்கை சார்ந்த சகுனங்கள்

ஒவ்வொரு மனித உயிரும் தான் தொடங்கும் செயல்கள் எந்தவித இடையூறும் இன்றி முழுமையானதொரு வெற்றியடைவதற்காக இறைவனை வணங்குதல் என்பது சமுதாயத்தில் பரவலாகக் காணப்படுகின்ற ஒரு நிகழ்வாக இருப்பினும், திருடுதல் என்கிற ஒரு குற்றம் சார்ந்த தொழிலுக்கும், சகுனம் பார்த்தல் என்ற நிகழ்வுகள் உண்டு என்பதைச் சமகால சிறுகதைப் பதிவுகளானவை வெளிப்படுத்தியுள்ளன.

திருட்டு என்பதை ஒரு இழிவான, பாவச்செயலாக பார்த்து வருகின்ற மானுடமனங்களில் இதற்கான ஒரு வழிபாட்டு முறையையோ, சகுனங்கள் பார்க்கும் நம்பிக்கை சார்ந்த வழக்கம் இருப்பதனை அறிவதும் இல்லை. அவ்வாறு இருப்பதையும் ஏற்றுக் கொள்ளுவதுமில்லை. ஆனாலும், திருட்டையும், திருடுவதையுமே தனது வாழ்வின் ஒரு ஆதாரபுள்ளியாக கொண்ட மனித மனங்களோ இதனை நம்பிக்கை சார்ந்த ஒரு சடங்காகவே கருதுதற்கு இடமாக உள்ளதை வாசிப்பின் வழி அறியமுடிகிறது.

திருடச் செல்பவன் தான் திருடுவதற்காகச் செல்லும் பாதையில் எதிர்படும் அனைத்து நிகழ்வுகளையும் தன் எண்ண ஓட்டங்கில் கணக்கில் கொண்டு அவை தருகின்ற மனநிறைவோடு கர்மமே கண்ணாகத் தன் தொழிலுக்குச் செல்பவனாக இருப்பதை எம்.எஸ்.சண்முகத்தின் 'பூட்டுப்பாம்படம்' சிறுகதையில் வரும் சங்கிலிக்கருப்பன் கதாபாத்திரமானது வெளிப்படுத்துகிறது.

“அன்று அதிகாலையில் உச்சிமுகட்டில் கெளலி கத்தியது. அது சங்கிலிக் கருப்பனுக்கு வடதிசை என்றால் லாபம் பயக்கும் என்று பலன் சொன்னது. எனவே, முடுத்தலை நாகலாபுரம் நோக்கிக் கிளம்பினார். முடுத்தலையில் அழுக்குப் பொதியோடு, எதிரே வந்த ஏகாலி தூங்கனைக் கண்டார். அவனும் 'அய்யா கும்புடுதே' என்று கையெடுத்து கும்பிட்டான். இரண்டாவது சகுனமும் அவனுக்குத் திருப்தியாகவே பட்டது. ஊரைத் தாண்டும் போது வெள்ளைச் சேலைக்கிழவி ஒருத்தி விறகோடு வந்தாள். 'என்னடா இது! இன்னைக்கு நல்லதுங் கெட்டதுங் கலந்தே வருது' என்று எண்ணியவாரே தன் தொழிலுக்குச் செல்வதாக அமைந்துள்ளமையைக் கண்ணுறும் போது, சகுனம் பார்த்தல் என்பது ஒரு குழுவாகவோ அல்லது தனிநபராகவோ இருப்பினும், அவை நல்ல சகுனமாகத் தென்படினும், சகுனத்தடையாக இருப்பினும் அவை ஒரு முக்கிய நிகழ்வாகவே திருட்டுத் தொழிலைப் பொறுத்தமட்டில் அமைவுற்றுள்ளமையைக் காணமுடிகிறது (Boomi Selvam, 2014).

களவிற்குப் பிந்தையதான நம்பிக்கை சார்ந்த செயல்கள்

களவுத் தொழிலில் ஈடுபட்டு அதில் வெற்றி அடைந்தவர்கள் மட்டுமின்றி, களவில் தனது உடைமைகளைப்பறி கொடுத்தவர்கள் அப்பொருட்களை கண்டடைவதற்காக மேற்கொள்ளும் முயற்சிகளில் பலவாறானவை நம்பிக்கை சார்ந்தவையாகவே அமையப்பெற்றிருப்பதை நடப்பு உலகில் மட்டும் அல்லாமல், வாசிப்பின் ஊடாகவும் அறியமுடிகின்றது. பொருட்களைப் பறிகொடுத்தவர்கள் காவல்துறையில் முறையிடுவது போன்ற செயல்களில் ஈடுபட்டாலும், காவல்துறையினராலும் கண்டறிய இயலாத, சட்டதிர்க்கு அப்பாற்பட்டு திருட்டு சார்ந்த செயல்பாடுகளிலும், தவறுதலாக யார் மீதும் குற்றத்தைச் சுமத்திவிடக் கூடாது என்ற குழப்பங்களிலும், யாருக்கும் பாதிப்பில்லாத வகையிலும், ஏதோ ஒரு சூழலில் தன்னை அறியாமல் செய்யும் திருட்டுக்களில் இருந்து, அவர்களுக்கு மறைமுகமாக மன்னிப்பு வழங்கும் விதமாகவும், சாணி உருண்டைகளை வழங்கி நீரில் கரைக்கச் செய்தல், கண்டறிய இயலாத திருட்டுச் செய்கைகளிலோ அல்லது திருடர்களைக் கண்டறிந்தாலும் தண்டிக்கும் எண்ணமின்றி தனது உடைமைப்பொருளை எவ்வாறேனும் அடைந்தே தீர வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில், செய்வினை செய்தல், முட்டை ஒதி வைத்தல். குறிகேட்டல் போன்ற நம்பிக்கை சார்ந்த செயல்களில் மக்கள் ஈடுபடுவது வழக்கமான ஒரு செயல்பாடாக சில படித்த மனிதர்களிடையேயும், படிக்காத பாமரர்களிடையேயும் காணப்படுவதை அறியமுடிகிறது.

முந்தைய காலங்களில் கிராமங்களில் வசித்த மக்கள் தங்கள் பகுதியில் விளைந்த பொருட்களை மாட்டு வண்டிகளில் ஏற்றி பக்கத்து நகரங்களுக்கு வியாபாரங்களுக்கு கொண்டு செல்வதை வழக்கமாகக்கொண்டிருந்தனர். இன்றைய காலங்களில் இருப்பதைப் போன்று எந்த விதமான தகவல் தொடர்பு வசிகளும், அறிவியல் வளர்ச்சிகளும் கிராமங்களை எட்டாத காலகட்டங்களில், மாட்டுவண்டிகளில் ஏற்றி வைக்கப்பட்ட சிறிய லாந்தர் விளக்குகளை மட்டுமே நம்பி பல கிலோ மீட்டர் தூரங்களைக் கடந்த நாட்களில், திருட்டு என்பதும், கொள்ளையடித்தல் என்பதும் மிக எளிமையாக நடைபெற்றே வந்துள்ளன. அவ்வாறு, செல்லும் வண்டிகளில் நெல், எள் மற்றும் பருத்தி போன்றவைகளை மூட்டைகளோடு களவாடக் கூடிய களவாடிகள் இருந்தனர் என்பதை ஜனகப்பிரியாவின் 'ஆளரவம்' சிறுகதையானது காட்சிப்படுத்தியுள்ளது.

புதுப்பட்டி என்னும் கிராமத்திலிருந்து பருத்தி மூட்டைகளை இராஜபாளையம் கொண்டு செல்லும் பணியில் ஆதிநாயுடு, ராகுல் நாயுடு, சங்கரையாச் செட்டியார், முனியாண்டித்தேவர், கருப்பையா பிள்ளை, தர்மலிங்கத்தேவர், ராமையா ஆகியோர் இரட்டை மாட்டு வண்டிகளில் ஏற்றிச் செல்வதை வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தனர். அவ்வாறு மாட்டு வண்டிகள் செல்லும் வழியில், ராமையாவின் வண்டியில் இருந்த பருத்தி மருகைகள் பதினான்கில், இரண்டு மருகைகள் காணாமல் போனதை அவற்றை இறக்கும் போதே கண்டறிகின்றனர். எடுத்தவர்கள் யாரென்ற விவரம் அறியாத

சாதாரண கிராம மக்களான அவர்கள் அடுத்ததாக என்ன செய்வதென்று அறியாத குழப்பத்தில் இருந்தனர்.

அப்போது விருதுநகரிலிருந்து வந்த வியாபாரி ஒருவர் தனது முதலாளியின் வீட்டில் திருட்டு போனதையும் அதைக் கண்டறிந்த முறைகளைப் பற்றியும் தெரிவிக்கின்றார். அவரது முதலாளியின் வீட்டில் திருடியவன் அவர்களில் உறவுக்காரன் என்பது தெரிந்ததும், சாணி உருண்டைகளைக் கொடுத்து கரைக்கச் செய்தும் பயனில்லாமல் போனதையும், பின்னர் கம்பள நாயக்கர் உதவியுடன் நிறை மதிநாளில் செய்வினை செய்த விசையத்தையும், இரண்டு நாட்கள் கழித்து திருடிய நபர், முதலாளியம்மாவின் காலில் விழுந்து தனக்கு ஒரு காலும், கையும் வலி எடுப்பதாகவும், நடக்க முடியாமல் அவதிப்படுவதாகவும் சொல்லித் தான் திருடிய பொருளை ஒப்படைத்தத் தகவல்களையும் வண்டிக்காரர்களிடம் தெரிவிக்கிறார்.

களவாடியவரின் விவரம் தெரிந்து கொள்ளும் ஆர்வத்துடன் வ.மு கிட்டப்பள்ளை, முனியாண்டித்தேவர், சக்திவேல் செட்டியார் போன்றோர் நிறைமதிநாளில் குறிகேட்டு புறப்படுகின்றனர். குறிசொன்ன அக்கா நாயக்கர், “முனியாண்டி பார்வைக்கு உட்பட்ட பூமியில், சில ஜீவராசிகள் பகலில் இரைதேடும்: சில இருட்டில். இரையைத் தனதாக்க அலையும் ஸர்ப்பங்கள். தெய்வத்தோட இருந்து தெய்வக் குத்தம் மேல் தெறிக்க, துர்குணங்களோடு அலையுது. தடம் கண்டரைத் தன்வயப்படுத்த முடியாது. பூமிக்கும் மலையுச்சிக்குமாக நிற்கிற கருப்புக்கையுருவம். சிலசமயம் உருவழிஞ்சு ஓசைமட்டும். பின்தொடரத் தெரியாது யாருக்கும். பேயென்று சொல்லவும் விதியல்ல. எதிர்படாமல் விலகணும். பொருள் இன்னிருக்கும் நாளை போகும். நாம உயிரைத்தான் மதிக்கணும். ஆனா இப்ப நீங்க மதிச்சு வந்தது அன்னழியும், தின்னழியும் பொருள்பா பிள்ளைகள் உசிரே தாயிக்கி முக்கியம்... அதக் காப்பாத்திக் குடுப்பா தாயி பிடிக்க முடியாவிட்டாலும் முடக்க வேண்டும் என்பது மட்டும் வேண்டாம். முடியாது...இயலாது” என்று கூறி குறியை முடிக்கிறார். அதோடு மட்டுமல்லாமல் கரும் பஞ்சாட்சரத்தை சிறிது பெருவிரலால் குழைத்து அனைவரின் நெற்றியிலும் நாமம் தீற்றிவிடுகிறார். அனைவரிடமும் சோவியை உருட்டி இனிசுபமே என்றும் கூறுகிறார் (Boomi Selvam, 2014).

இதன்வழி, திருடனாகப்பட்டவனுக்கு தான் திருடிய வீட்டில் உள்ளவர்கள் தனக்கு செய்வினைப் போன்றவற்றை செய்வதை அறிந்தபோது ஏற்படும் பயஉணர்வும், முதன் முதலாகத் திருட்டிற்குப் பழகியவராக இருந்தாலோ, தான் திருடிய பொருளை ஒப்படைத்துவிட்டு மன்னிப்பு கேட்கும் நிலையோ உருவாகின்றது. அதே நிலையில், பலகாலமாக திருட்டை மட்டுமே தன் தொழிலாகச் செய்பவனோ யாருக்கும் பயப்படுவதில்லை. ‘பிடிக்க முடியாவிட்டாலும் முடக்க முடியாது’, ‘உசிரே தாயிக்கு முக்கியம்’ என்று குறிசொல்லி கூறுவதிலிருந்தே எங்கே திருடர்களால் தன் உயிருக்கும் உடமைக்கும் ஏதேனும் ஆபத்து ஏற்பட்டு விடுமோ என்ற அச்சத்தின் காரணமாகக் குறி சொல்லிக்குள் எழுகின்ற பயஉணர்வினையும் கதைவழி காணமுடிகிறது.

இவ்வகையில், திருட்டினைத் தொழிலாகச் செய்பவர்கள் மட்டும் அல்லாது திருட்டினை செய்யாமல் சூழ்நிலைக் காணமாகத் திருடனாக பாவிக்கப்படுகின்ற திருட்டுச் சார்ந்த ஒரு நிகழ்வு சோ.தர்மன் அவர்கள் சிறுகதையில் வெளிப்படுகிறது. தந்தையை இழந்த சூழலில் தாயின் சொர்ப்ப வருமானத்தில் வாழும் ஒரே காரணத்திற்க்காக சிறுவர்கள் என்றும் பாராமல் திருடர்கள் என்ற பழிச் சொல்லுக்கு தீப்பெட்டித் தொழிலாளியின் பிள்ளைகளான சிவகாமியும், அவளின் இரு சகோதரர்களும் ஆளாகின்றனர். பக்கத்து வீட்டுப் பெண்மணியான அலங்காரி தன் பிள்ளைகளின் மீது சுமத்திய களவாணி பட்டத்தினைத் தவிர்க்கவும், தன்னை அவமானப்படுத்திய அலங்காரியின் பேச்சும், அவளை மிகுந்த கோபம் அடையச் செய்கிறது. அழுது புலம்பி மனவருத்தம் அடைந்த அய்யம்மாள் தான் நியாயவிலைக் கடையில் வாங்கி வைத்த எண்ணெய்யை ஓர் இரும்புச் சட்டியில் ஊற்றி, அதை அடுப்பில் வைத்துக் காயவும் வைக்கிறாள் பின்னர், கொதிக்கும் அந்த எண்ணெய்ச் சட்டியை இறக்கி, நடுவீட்டில் கொண்டுவந்து வைத்து, தன் கணவன் வேல்தேவனின் புகைப்படத்தையும் உடன் கழட்டி எண்ணெய்ச் சட்டியின் பக்கத்தில் வைத்து, “அவ வீடில் ரூபாயை யார் எடுத்தது?” மூணு பேரும் அய்யா தலையில் அடிச்சிட்டு இந்தச் சட்டிக்குள்ள கையை வைக்கணும். ரூவாய் எடுத்திருந்தால் கைப்பொத்துப் போகும் எடுக்கவில்லை எனில் கைப் பொசுங்காது. நம்ம ஐயா காப்பாத்தி விடுவார்” என்று சொல்லிப்பணிக்கிறாள் (Sibi Selvan, 2010). அவள் இவ்வாறு சொல்லி வாயை மூடுவதற்குள்,

“சத்தியமா நான் எடுக்கல என்று கூறிக்கொண்டு, மூத்த சிறுமியான சிவகாமி என்பவள் அந்த எண்ணெய்ச் சட்டிக்குள் கையைவிட, அவளின் கை வெள்ளரிப்பழமாய் வெந்து பழுத்துவிடுகிறது (Sibi Selvan, 2010). மற்ற இரண்டு பிள்ளைகளும், “அய்ய செவாமி தான் ரூவாயை எடுத்திருக்கா. கைப் பொத்துப் போச்சு செவாமி தான் ரூவாய் எடுத்திருக்கா. அய்யா அவ கைய்ய பொசுங்க விட்டுட்டாரு” என்று கத்திக் குதியாளம் போடுகிறார்கள் (Sibi Selvan, 2010). இவ்வித அவலக் காட்சியை மிகத் தத்ரூபமாக, சிறுவர்களுக்கே உரித்தான செயல்பாட்டினதாக மாற்றிப் படைத்துக் காட்சிப்படுத்தியிருக்கிறார் சோ.தர்மன்.

இக்கதையில், தான் தவறு செய்யாவிட்டாலும் கூட, சுடும்படிக் காயவைத்த எண்ணெயானது திருடாதவரையும் சுடவேச் செய்யும் என்பதை அறியாத குழந்தைத் தன்மை வெளிப்பட்டாலும், அப்பா தான் தவறு செய்யாமையால் தன்னைக் காப்பாற்றுவார் என்ற அம்மா சொன்ன வார்த்தையில் உள்ள நம்பிக்கைத் தன்மையானது இக்கதைப் படைப்பாளியின் செய்நேர்த்தியைப் புலப்படுத்துவதாகவும் அமைவு பெற்றிருக்கிறது.

முடிவுரை

காலகாலமும் தனித்துவிடப்பட்டு, பலவிதமான கலாச்சார நெருக்கடிகளுக்குள் சிக்கித் தவித்து வருகின்ற கதாமாந்தர்களின் பேச்சு, ஒப்பனை, செயல்கள் யாவும் திருட்டுக்கான பழைய தொழில்முறைச் சூத்திரங்களாளையே கட்டமைக்கப் பட்டுள்ளவையாகவும், நம்பிக்கை சார்ந்தவையாகவுமே இச்சிறுகதைகளில் தென்படுகின்றன. ஆனால், ஏ.டி.எம். கொள்ளைத் தொடங்கி, அலைக்கற்றைத் திருட்டுக்கள், போலிச்சாமியார்கள், அரசியல் கொள்ளை என நீண்டுச் சென்றிடும் நவீன கால பகல் கொள்ளையர்கள் சார்ந்த நவீன கொள்ளைச் சூத்திரங்கள் எந்த நம்பிக்கை சார்ந்து வளர்ந்துள்ளது? என்பது அனைவரும் அறிந்த ஒன்றாகவே இருந்து வருகின்றது. பல வடிவங்களில் மாற்றம் கொண்டுள்ள இந்த திருட்டு சாராத கொள்ளைக்காரர்களின் நிலைகளோடு ஒப்பீடு செய்கையில், இக்கதைகளில் தென்படுகின்ற திருட்டு என்பது மிகவும் அர்ப்பமானவைகளாகவேத் தென்படலாகின்றன. ‘பசி, பட்டினிக்காகத் திருடுகிற இவர்களின் உலகம்’ பற்றிய பதிவுகளை இன்றளவிலும் பதிவு செய்யப்படுகின்ற சிறுகதை பரப்பு வெளிகளானது, நவீன திருட்டுக்க்கள்:கொள்ளைகள் பற்றிய பதிவுகள் குறித்த பார்வைகளை ஏனோ வெளிக்காட்டத் தயக்கம் கொள்கின்றன. இத்தகைய தயக்கங்கள் என்பவை தமிழ்ச்சிறுகதை பரப்பில் பெருத்தவிடு பாடுகளோடே இருந்துவருகின்றன என்பதும் கவனித்திற்கொள்ளத்தாக அமைகிறது

References

- Boomi Selvam, A., (2014) Padharasa Oonaigalin Thanimai, Pootu Pambadam, Annam Pathippagam, Thanjore.P.No.63.
 Gowmareeswari, S., (2010), Thirukkural, Parimelazagarurai, Sharadha Pathippagam, Chennai, India.
 Rasu, V., (2016) Pudhumai Pithan Kadhaigal, Adaiyalam Pathippagam, Chennai, India.
 Sibi Selvan, (2010), So. Dharman Kadhaigal, Sathiyangal, Chennai, India.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License